

D.U. 190

1. Az Úristent magasztalom, - jóvoltáról gondolkodom, - irgalmához folyamodom, - mert meghallgat, azt jól tudom. 2. Csodálatos tetteiről, - szabadító erejéről, emlékezem jóvoltáról, - bizodalmat veszek abból. 3. Mert ő erős hatalommal, - dicsőséges szent jobbjaival - az ő népét megmentette, - fogságából kivette. 4. Úgy vezette szent Egyházát, - mint jó pásztor kedves nyáját, - ételéről gondoskodott,- utat neki ő mutatott. 5. Hálát adjunk az Istennek, - Atya, Fiú, Szentléleknek, - három személy Fölségének, - egymivoltú Istenségnek.

REMETE SZENT ANTAL

Jan. 17

A remetek híres atya Egyiptomban született 250 körül. Szülei halála után anyagi javait szétosztotta a szegényeknek, magányba vonult, és ott bűnbánó életet élt. Sok tanítványa volt, az Egyházért dolgozott. A Diocletianus-féle üldözés idején támogatta a hitvallókat, és Szent Atanázst segítette az ariánusok elleni küzdelemben. Meghalt 356-ban.

Istenünk, kegyelmed ajándékából Szent Antal apát csodálatosan szép remeteélettel szolgált neked a sivatagban. Közbenjárására segíts, hogy önmagunkat megtagadva, mindennél jobban szeressünk téged. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

SZENTÍRÁSI SZAKASZOK – Ef 6, 10-13. 18 / Mt 19, 16-21

Ad notam: D.U. 2

1. Fényességosztó, bőkezű, - ki fényt árasztva gazdagon az éjnek gyászát oszlatod, - s a nap világa tűz le ránk.
2. Igaz fényesség csak te vagy, - nem hajnal törpe csillaga, mely a jövődő napsugárt - szegényes fénnel jelzi csak,
3. hanem napnál is teljesebb - verőfény, tűző napvilág; szívünk legmélyebb rejtekén - sugárzó fényed átragyog.
4. Szív tisztasága győzze le - lázongó vérünk vágyait; a tiszta testnek temploma - őrizze lelkünk kincseit.
5. Krisztus, kegyelmes nagy Király, - adassék néked hódolat, Atyád áldjuk s a Lelket is - idők végéig szüntelen. Ámen.

Ad notam: D.U. 163

1. Fény szíve, fényár s kútfeje a fénynek, - szónkra figyelmezz, imáinkra hallgass, - gyenge szívünknek oszlatva homályát, - fénnel eláraszsz!
2. Mai nap gondját magunk mögött hagyva, - jólesik nálad nyugalomra lelni; - mindig örömmel sietünk tehozzád - hálaadásra.
3. Nap fénye eltűnt, leszállott az alkony, - várjuk világát amaz örök Napnak, - mely a mennyeekben angyalok csapatját - fürdeti fényben.
4. Mind ama vétket, amibe ma estünk, - Krisztus törölje irgalomra készen, - s éj idejére teljék meg a szívünk - égi derűvel!
5. Menny Atyja, áldunk, Fiadat is egyben, - szintúgy dicsérünk, Lélekisten, téged, - égi erők kormányozza bölcsen - mind e világot. Ámen.

INTROITUS: IUSTUS UT PALMA 91. zs. 12.13.1. / 91. zs.

Az i-gaz, vi-rul mint a pál-ma, nagyra nő, mint a Libanon céd-ru-sa.

Az Úr házában van el-ül-tet-ve, a mi Istenünk há-zá-nak csar-no-ka-i-ba.

(1.t.) † *

Jó dolog az Urat /dicsérni, * és éneket mondani a te nevednek, /ó Fölséges!
Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szent/lélek Istennek.
Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön ö/rökké ámen. **Ant.**

GRADUALE: G. H. 440 DOMINE PÆVENISTI EUM 20. zs. 3.4.

R.)Elébe siettél, Uram, - édességes áldá/sokkal, *
fejére koronát tettél /drágaköő**ből.**

V.) Szíve kívánságát megadtad néki, * és ajkának kéréseit nem tagadtad /meg tőle.
Fejére koronát.... Elébe siettél...

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

Istenem, te vagy nékem * az én örökségem! 15. zs. 5

ALLELUJA: JUSTUS UT PALMA 91.zs. 13.v.

V.)Az igaz, mint a pálmafa, virágzik, * nagyra nő, mint a Libanon cédrusa.
Vagy: Ha megmaradtok tanításomban, valóban tanítványaim lesztek, *
és megismeritek az igazságot – mondja a mi Urunk. Jn 8, 31-32

OFERTORIUM: DESIDERIUM ANIMÆ EIUS 20. 3.4.

Szíve kívánságát megadtad néki, - és ajkának kéréseit nem tagadtad meg tőle.+
Szíve kívánságát meg/adtad néki, *

R.) és ajkának kéréseit nem tagadtad /meg tőle.

V.) Mert elébe siettél édességes ál/dásokkal, †
a fejére koronát tettél drá/gakö**ő**ből. **R.)**

COMMUNIO:D.U. 256c FIDELIS SERVUS ET PRUDENS Lk 12, 42 / 111. zs.

Hű és o-kos szol-ga, kit az Úr háza népe fölé ren-delt, hogy i-dő-ben és

rend-ben ke-nye-ret ad-jon né-kik. (1.t.) † *

(Ha tökéletes akarsz lenni, menj, add el, amid van, † az árát oszd szét a szegények /között!)*
Aztán jöjj, és kövess engem - /mondja az Úr. Mt 19,21)

Boldog ember az, ki az Urat /féli, * az ő parancsolatait igen /kedveli. Dicsőség és
gazdagság az ő /házában * és az ő igazsága megmarad örö**ő**kkön /örö**ő**kké. **Ant.**

Az igazaknak a sötétségben világosság /támad: * Ő, az Irgalmas, Könyörül**ő** és /Igaz.
Jól leszen annak, ki könyörül és szívesen ád † az ő dolgait igazul /rendezi, * meg nem
inog az m**ő**nd**ő**/rö**ő**kké. **Ant.** Örök emlékezetben leszen az /igaz * nem fél a gonosz-hír
hal/lá**ő**stól. Osztogat, adakozik a szegényeknek † az ő igazsága megmarad örö**ő**kkön
/örö**ő**kké * fölemeltetik a feje dics**ő**/s**ő**ggel. **Ant.**

D.U. 169

- Égből szállott szent kenyér, - értünk ontott drága vér:
hittel áldunk és imádunk, - bár az elme föl nem ér.
- Végzetlen Istenség, - szerető nagy kegyesség!
Az oltáron velünk áldjon - tégedet a föld s az ég!
- Ó menyeyi seregek, - velünk egyesüljete**ő**!
- Tiszta lelkek, az Istennek - irgalmá**ő**ról zengjete**ő**!
- Nap, hold s fényes csillagok, - imádságra gyűlato**ő**!
- Hitünk fénye őt dicsérje, - kit ragyogva áldoto**ő**!
- Legyen egy szív, egy lélek - azokban, kik dicsérne**ő**!
- Ó nagy Isten, e szentségben - nyerjék meg, mit remélne**ő**!
- Reménységünk csak Te vagy, - Jézus, kérünk, el ne hagyj!
- Légy vezérünk, s hogy célt érjünk, - országodba befogadj!

D.U. 184

- Édes Jézus, én szerelmem, - óh mily nagyon szeretlek.
Te vagy kincsem és mindenem, - hű szívembe elrejtlek.
- R.) Jöjj el, jöjj el, siess már, Jézus, téged szívem vár.**
- Édes Jézus, mivel téged minden felett szeretlek, - minden kincset és örömet érted,
Jézus, megvetek. **R.)** 3. Ahol leszek, Jézus, téged óhajtlak és kiáltlak, - boldog leszek,
ha elérlek, boldogabb, ha megtartlak. **R.)** 4. Benned bízom, fohászkodom, te is
szeress engemet. - Jézus, ne hagyj, velem maradj, hívd a mennybe lelkemet. **R.)**

ZÁRÓÉNEK: D.U. 192

- Benned bízok, Isten, benned bízok lelkem, - csak tenálad nyugszik,
Uram, az én szívem, - aki irgalmaddal felemeltél engem, -
mit a Sátán elvett, visszaadtad nékem.
- Kész most az én szívem neked énekelni, - jóvöltodért kész most
nagy hálákat adni, - szent nevedet immár zászlójára írni, -
zengő citerával jó-reggel áldani.
- Énekszóval zengem műveidet, Isten, - valljon minden ember, minden
nemzetségben, - mert irgalmad erős fenn a magas égben, -
mindörö**ő**kké ragyog el nem múló fényben.